

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 11/09

10 Φεβρουαρίου 2009

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-301/06

Ιρλανδία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

**Η ΟΔΗΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ
ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑ ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ**

Η οδηγία ορθώς εκδόθηκε βάσει του άρθρου 95 ΕΚ, δεδομένου ότι αφορά κυρίως τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

Τον Απρίλιο του 2004 η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο υπέβαλαν στο Συμβούλιο σχέδιο απόφασης-πλαίσιου στηριζόμενο στα άρθρα της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Το σχέδιο αυτό αφορούσε τη διατήρηση δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία και αποθηκεύονται σε σχέση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δεδομένων που διαβιβάζονται μέσω των δικτύων των δημόσιων επικοινωνιών, για τους σκοπούς της προλήψεως, της έρευνας, της εξιχνίασεως και της διώξεως εγκλημάτων και παραβάσεων του ποινικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τάχθηκε υπέρ της χρησιμοποίησης της Συνθήκης ΕΚ ως νομικής βάσης ενός μέρους του σχεδίου αυτού. Ειδικότερα, θεώρησε ότι το άρθρο 95 ΕΚ, το οποίο παρέχει τη δυνατότητα θεσπίσεως μέτρων που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, αποτελούσε την κατάλληλη νομική βάση για τις επιβαλλόμενες στους φορείς υποχρεώσεις διατήρησης των δεδομένων για μια ορισμένη διάρκεια. Επιπλέον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα μέτρα αυτά επηρέαζαν δύο υπάρχουσες οδηγίες¹ και ότι το άρθρο 47 της Συνθήκης ΕΕ δεν επιτρέπει πράξη βασιζόμενη στη Συνθήκη αυτή να επηρεάζει το κοινοτικό κεκτημένο.

Κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο επέλεξε την έκδοση οδηγίας βασιζόμενης στη Συνθήκη ΕΚ. Στις 21 Φεβρουαρίου 2006, το Συμβούλιο εξέδωσε την οδηγία για τη διατήρηση των δεδομένων² με ειδική πλειοψηφία. Η Ιρλανδία και η Σλοβακία καταψήφισαν το κείμενο της οδηγίας.

¹ Την οδηγία 95/46/ΕΚ για την προστασία των δεδομένων και την οδηγία 2002/58/ΕΚ για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

² Οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών (ΕΕ L 105, σ. 54)

Στη συνέχεια, η Ιρλανδία, υποστηριζόμενη από τη Σλοβακία, ζήτησε από το Δικαστήριο να ακυρώσει την οδηγία για τον λόγο ότι δεν εκδόθηκε δυνάμει της προσήκουσας νομικής βάσεως. Θεωρεί ότι η οδηγία δεν μπορεί να βασίζεται στο άρθρο 95 ΕΚ, δεδομένου ότι το «κέντρο βάρους» της δεν αφορά τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, αλλά τη διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη ποινικών αδικημάτων και, κατά συνέπεια, τα μέτρα αυτά έπρεπε να ληφθούν βάσει των άρθρων της Συνθήκης ΕΕ σχετικά με την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικά θέματα.

Εισαγωγικά, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η αίτηση που υπέβαλε η Ιρλανδία αφορά μόνον την επιλογή της νομικής βάσης και όχι ενδεχόμενη προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων λόγω επεμβάσεων στην άσκηση του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής που περιλαμβάνει η οδηγία.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η οδηγία εκδόθηκε βάσει της προσήκουσας νομικής βάσεως

Το Δικαστήριο αναφέρει ότι πριν την έκδοση της οδηγίας, πολλά κράτη μέλη είχαν λάβει μέτρα για την επιβολή στους φορείς παροχής υπηρεσιών υποχρεώσεων σχετικά με τη διατήρηση των δεδομένων και ότι τα μέτρα αυτά είχαν σημαντικές διαφορές, ιδίως όσον αφορά τη φύση των διατηρούμενων δεδομένων και τη διάρκεια της διατήρησής τους. Οι υποχρεώσεις αυτές είχαν σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις στους φορείς παροχής υπηρεσιών, στον βαθμό που μπορούσαν να οδηγήσουν σε σημαντικές επενδύσεις και λειτουργικές δαπάνες. Επιπλέον, όπως ήταν απόλυτα προβλέψιμο, τα κράτη μέλη που δεν διέθεταν ρύθμιση για τη διατήρηση των δεδομένων θέσπισαν κανόνες που μεγάλωσαν τις διαφορές μεταξύ των διαφόρων υφιστάμενων εθνικών μέτρων. Έτσι, φαίνεται ότι οι διαφορές μπορούσαν να έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και η επίπτωση αυτή ήταν πιθανό να μεγαλώσει. Μια τέτοια κατάσταση δικαιολογούσε την επιδίωξη από τον κοινοτικό νομοθέτη του στόχου της προστασίας της αποτελεσματικής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων.

Εξάλλου, το Δικαστήριο τονίζει ότι η οδηγία τροποποίησε τις διατάξεις της οδηγίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η οποία βασιζόταν στο άρθρο 95 ΕΚ. Υπό τις περιστάσεις αυτές, στον βαθμό που η οδηγία τροποποιεί υφιστάμενη οδηγία που αποτελεί τμήμα του κοινοτικού κεκτημένου, δεν μπορεί να βασίζεται σε διάταξη της Συνθήκης ΕΕ, χωρίς να παραβιάζεται το άρθρο 47 ΕΕ.

Τέλος, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι διατάξεις της οδηγίας αφορούν κυρίως τις δραστηριότητες των φορέων παροχής υπηρεσιών και δεν ρυθμίζουν την πρόσβαση στα δεδομένα ούτε την αξιοποίησή τους από τις αστυνομικές ή τις δικαστικές αρχές των κρατών μελών. Τα μέτρα που προβλέπει η οδηγία δεν συνεπάγονται, από μόνα τους, επέμβαση για την επιβολή του νόμου από τις αρχές των κρατών μελών. Αυτά τα ζητήματα, που εμπίπτουν κατ' αρχήν στον τομέα που καλύπτει η αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικά θέματα, είχαν εξαιρεθεί από τις διατάξεις της οδηγίας. Επομένως, το Δικαστήριο καταλήγει ότι η οδηγία αφορά κυρίως τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Έτσι, ορθώς εκδόθηκε η οδηγία βάσει του άρθρου 95 ΕΚ.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: CS DE EN ES EL FR HU IT NL PL PT RO SK

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

[C-301/06](#)

Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσίευσής της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδη

Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674